

RENS, Frans, dichter, publicist en uitgever van tijdschriften (Geraardsbergen 13 februari 1805 - Gent 20 december 1874).

Na lager onderwijs in zijn geboortestad vestigde Rens zich in 1823 te Gent, waar hij ambtenaar bij de belastingen was en van 1843 af controleur bij de waarborg op goud en zilver. In 1860 werd hij inspecteur van het lager onderwijs voor het kanton Lokeren.

In 1851 gehuwd met de jonge Charlotte Renoz, die vroeg aan TBC overleed, had hij twee kinderen, waarvan één een achterlijk meisje. Een beeld van Rens leverde ons ca. 1847 Virginie Loveling: „klein, gekrompen, de hals kort, de schouders smal, de rug tot in de nek... een onvergetelijk visioen van wereldsmart”.

Sedert 1827 legde Rens zich toe op de Nederlandse dichtkunst en behaalde „eermetalen” te Deinze (1827), Eeklo (1828) en Brugge (1835). Zijn Gedichten publiceerde hij in 1839; zijn vertalingen uit de moderne talen in Bladeren uit den vreemde (1855). Veel belangrijker dan zijn dichterlijk werk was zijn aandeel in de Vlaamse strijd te Gent en zijn managerschap voor jonge literatoren, dat zich uitte in het opnemen in zijn tijdschriften én het „verbeteren” van hun werk, iets wat hem vooral in de Antwerpse kring kwalijk genomen werd. Hij was een der stichters en (bijna onafgebroken) voorzitter van De Tael is gansch het Volk van 1836 tot zijn dood. Ook van het Vlaemsch Gezelschap (ontstaan in 1846) was hij, samen met F.A. Snellaert, Ph. Blom-

NEDERDUITSCH

LETTERKUNDIG

JAARBOEKJE,

VOOR 1836.

DERDE JAARGANG.

Het zyn verdwaelden die
hun moedertael niet kennen.

J. F. WILLEMS.

GENT,

DRUKKERIJ VAN VANDERHAEGHE-MAYA,
Brabant-straat, n. 12.

maert en J.F.J. Heremans, stichtend lid; om zijn verzoenende, a-politieke en diplomatieke houding was hij ook daar voorzitter. Van 1833 af heeft hij medegewerkt aan Blommaerts Nederduitsche Letteroefeningen. Met zijn vriend F. de Vos heeft hij het Nederduitsch Letterkundig Jaarboek gesticht (1834), dat hij tot 1874 zou leiden.

Na 1836 werkte hij met grote regelmaat mee aan de Bydragen der Gazette van Gent (1836-'39), in mindere mate ook aan het Belgisch Museum (1837-'46), het Taelverbond (1845), Vlaemsch België (1844) en het Kunst- en Letterblad (1840-'45). Van De Eendragt was hij van 1846 tot '74 hoofdopsteller.

In 1851 was hij een der initiatiefnemers van het Willemsfonds en in 1862 was hij er voorzitter van, in de moeilijke periode van de overgang van deze neutrale naar liberale culturele instelling. In 1856 werd hij lid van de Grievencommissie en in 1864 van de Commissie voor spellinghervorming, die de spelling De Vries en Te Winkel adopteerde en de uniformiteit tussen Noord en Zuid bereikte. Liberaal en verdraagzaam, was Rens reeds lang „vader Rens” geworden. Van een plan al de gedichten van Frans Rens in 1875 uit te geven is door de nalatigheid van E. Hiel niets meer gekomen.

De betekenis van Rens voor de V.B. ligt in zijn organisatietalent en in zijn hardnekkig voortzetten van de Vlaamse literaire tijdschriften. Zijn invloed op de jongeren was wellicht kleiner dan zijn rusteloze activiteit kon doen vermoeden: als conservatief, minimalistisch gericht Vlaming bleef hij liefst buiten de actieve politiek en streefde hij de strikt literaire eenheid tussen Noord en Zuid na; zijn literaire betekenis is eerder die van een poëta minor en werd vooral van Antwerpse zijde gekritiseerd.

LITERATUUR: K. Bogaerd, *Frans Rens*, in *Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje*, jg. 42 (1875, p. 147-154); - J. Vercoillie, *Rens, François*, in *Biographie Nationale*, XIX (1907); - G. Schmook, *Virginie Loveling; herinneringen aan Frans Rens*, in *Verlagen en Mededelingen van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1949, p. 87-137); - G. Schmook, *Onze Rensen* (1950).

ADA DEPREZ